

ВЕСТНИКЪТ
Е ОСНОВАН
ПРЕЗ 1943 Г.

Борба

Орган на ОК на БКП, ОНС ВЕЛИКО
и ОК на Отечествения фронт ТЪРНОВО

Брой 81

Четвъртък, 10 юли 1975 г.

3665

Год. XXXI

Цена 2 стотинки

ВТОРИТЕ КУЛТУРИ!

Звездно с жътвата пред сел-
состопанските труженици от
окръга се изправя с цялата
си актуалност и сентбата на
вторите култури. Условието за
нещото осъществяване вече
има — освободени са доста
тъжно площи, налице е и не-
обходимата техника за подго-
товката им. Към 8 юли е за-
сята 96 на сто от царевича
та за зърно. Сентбата не е
приключила само в АПК —
Свищов.

С тревога може да се посо-
чи обаче, че сентбата на си-
лажната царевича закъснява.
В ПАК — Горна Оряховица
и АПК — Стражица са засе-
ти едва една трета от площи-
те, в АПК — Павликени —
около половината. А практи-
ката отдавна е доказала го-
лямата полза от тази втора
култура. Като се има пред-
вид, че в окръга фуражният
баланс не е обвързан, ясно
е, че място за колебания и
подценяване на този въпрос
няма. Необходимо е не само
да се засеят предвидените
декари, но като се изхожда
от нуждите на животновъд-
ството, да се увеличат площи-
те, като общата цифра дос-
тигне 140 000 дка.

За да се разчита на добри
успехи, веднага след засява-
нето трябва да се положат и
необходимите грижи за
отглеждането и н то така,
някото за редовната царевича
— навреме да се окопае и
натори, да се осигурят необ-
ходимият брой поливки.

Добър резерв за компенси-
ране загубите от сушата са
и вторите зеленчукови култу-
ри. При тях също има извест-
но изоставане. Не са отчели
нико ар аграрно-промишлен-
те комплекси в Павликени и
Свищов.

Изчакването на по-благоп-
риятно време за сентбата на
зеленчуците е неоправдано.
Затова ръководствата на АПК
и селскостопанските клонове
трябва да превърнат тази за-
дача в задача на деня!

Първенци в жътвата

АГРЕГАТНИ ГРУПИ

Агрегатна група от 9 ком-
байна в Стражицко с ръково-
дителят Върбан Василев. За
пътневката охляла 3780
дка и овършала 1660 т. Все-
ки комбайн от групата е дос-
тигнал среднодневно натовар-
ване 84 дка площ и 37 т зър-
но. Награждава се с преход-
но червено знаме и парична
награда.

С КОМБАЙН СК—4

Енчо Александров Ботев
от Сломар, охлянал 1500 дка
и овършал 690 т.

С КОМБАЙН „НИВА“

Стефан Иванов Спасов от
Патреш, охлянал 1190 дка и
овършал 450 т.

С КОМБАЙН „КОЛОС“

Владко Божанов от Сломар,
охлянал 520 дка и овършал
210 т.

Между виндоуеристите на
първо място се нарежда Ди-
митър Русанов от Неда, ох-
лянал 1200 дка. Награждава се
с преходно червено знаме и
парична награда.

Сведение

за хода на жътвата в окръга
към 8 юли 1975 г. (в про-
центи)

ПАК и АПК	Охлянати едемни	площи пшеници
Горна Оряховица	100	49
Павликени	100	35
Свищов	92	33
Стражица	100	1
Велико Търново	100	24
Елена	15	—
ОБЩО ЗА ОКРЪГА	92	84

Хармония на минало и съвремие

„Велико Търново е за нас не просто символ на
едно богато духовно минало, а средище на кул-
тура, дълбоко свързана с възжеленията на на-
рода, грижливо съхранявана, развивана, обогатя-
вана и неотстъпно предавана от поколение на по-
коление, за да прерасне в многовековна и трайна
прогресивна и революционна традиция.

Тук са работили не само мислителите от епоха-
та на нашето Средновековие, но и дейци на рево-
люционното ни Възраждане начело с легендарния
Васил Левски. Тук наши демократи и просветите-

ли като Петко Славейков са воювали след Осво-
бождението за демократична конституция. Тук Ди-
митър Благоев и неговите съратници свикват пър-
вата учредителна сбирка и подготвят историчес-
кия Бузлуджански конгрес. Тук в годините на Съ-
противата стотици знайни и незнайни герои на
партията разпространяват комунистическата пра-
ва и воюват самоотвержено срещу тъмните сили
на фашизма и капитализма.“

Тодор ЖИВКОВ

Изглед от новата част на Велико Търново

През един от тези усилни
летни дни направихме мал-
ка разходка из старопрестол-
ния град. Природата беше
твърде щедра и на няколко
пъти смени жаркото юлско
слънце с прохладен летен
дъжд. Това, разбира се, е
незначителна подробност за
многобройните туристи и го-
сти на Велико Търново, кои-
то от ранни зори до тъмно
кръсват живописните ули-
ци на града. Човек може
да ги види и на хълмовете
Царевец и Трапезица, и в
средновековните църкви, и в
смълчаните зали на музеите,
където времето е спряло
своя ход.

В Окръжния исторически
музей сега е сезонът на
напрегната работа. Само
през първите седем дни от
месеца забележителностите
на града са посетени от бли-
зо 14 хиляди гости, предим-
но чужденци. Всеки ден две хи-
ляди сърца отнасят със себе
си приятния спомен от до-
косването до древна и мла-
да България. Особено голям
е интересът на съветските
хора — 90 на сто от чужде-
странныте туристи са граж-
дани на великата страна. В
книгите за посетители на му-
зеите могат да се прочетат
имена от различни краища
на Съветския съюз — Узбеки-
стан, Молдавия, Коми, Ал-
тай, Москва, Новосибирск,
Хабаровск, Киев.

Разбира се, не липсват и
туристи от другите братски
страны — всеки ден в музе-
ите звучи полска, чехосло-
вашка, унгарска, румънска,
немска реч. Повишен е ин-
тересът и на гостите от За-
падна Европа към нашата
страна — гостуват групи от
ГФР, Франция, Великобрита-
ния, Белгия, Гърция.

Радостен е фактът, че в
напрегнатите дни на трудова
напрегната забележителности
на Велико Търново се по-
сеждат и от българи, които
с пълни шепи черпят от дъл-
боките извори на патриотиз-
ма.

Съвсем скоро местата за
посещение ще се увеличат с
още един интересен обект.
Оформя се и в близките дни
ще бъде открит мемориален
комплекс на мястото, от кое-
то тръгва един лъч от щафе-
тата на социализма към
Бузлуджа. В лозето на Нико-
ла Габровски, където някога

се е провела първата социа-
листическа сбирка, вече се
издига белокаменният памет-
ник на пионерите на социализ-
ма в България — на основа-
теля на Партията Димитър
Благоев и неговия съратник
Никола Габровски. Компози-
цията, дело на скулптора
Иван Блажев и арх. Георги
Кривошиев, отлично хармони-
ра със зеленината на парка,
а неин сполучлив фон са но-
вите жилищни блокове.

В алеите около паметника
младите обитатели на детска
градина „1-ви юни“ вече са
намерили прекрасно място за
разходки и игри и дяволито
погледжат към двамата „ка-
менни чичковци“. Градината
е любимо място за отход и на
най-старите жители на Вели-
ко Търново. Живият и сладко-
думен 80-годишен пенсионер
дядо Христо с увлечение раз-
казва на по-младите за това,
как подгонен от беднотията
на младини, стигнал чак до

унгарската земя. А сега той
не пропуска случай да си по-
бъбри с унгарските посетите-
ли на музея „Първа социалис-
тическа сбирка“.

Близко до паметника привър-
шат работата си оформители
те на Мемориалната музейна
експозиция „Никола Габров-
ски“. В нея посетителите ще
имат възможност да се запоз-
наят с жизнения път на Благ-
оевия съратник. Възпроизве-
ден е работният му кабинет,
а фототаблата илюстрират
трудния живот на първите бор-
ци за социализъм.

Наистина, има какво да по-
каже туристическият град на
своите гости. С всяка измина-
та година расте броят на
неговите забележителности и
се утвърждава хармонията
между славно минало и дина-
мично съвремие.

Кирил ИВАНОВ

С всеки изминат ден се увеличава потокът от български и чуждестранни туристи.

Среща на първенците от строителството и строителната промишленост

В неделя за тринадесети
път ще бъде празнуван Де-
ният на строителя. Ще праз-
нуват тружениците, които са
един от най-героичните отря-
ди на българската работниче-
ска класа. По този повод по
инициатива на Окръжния ко-
митет на БКП и Окръжния
комитет на профсъюза на
работниците от строителството
и строителната промишленост,
във вторник в салона на

Профсъюзния дом на култу-
рата бе организирана среща
на първенците от тези отрас-
ли във Великотърновски ок-
ръг.

Тук бяха герои на социали-
стическия труд, носители на
орден „Георги Димитров“ и
други високи правителствени
отличия, съветски специали-
сти, които участвуват в изгра-
ждането на химвкомбинат
„Свилоза“ — Свищов, строи-
телите-пионери в приложени-
ето на метода на Николай
Злобин, рационализатори, спе-
циалисти и други. Сред тях
бяха секретарите на Окръж-
ния комитет на Партията Мар-
гарита Кемалова и Йосиф До-
брев, първоначалният на ЦК
на БКП и Министерския съ-
вет при ХК „Свилоза“ Пан-
ко Ненов, инж. Петко Васи-
лев, зам.-председател на Ок-
ръжния народен съвет, Иван
Колев, председател на ОКПС
на работниците от строител-
ството и строителната промиш-
леност и други.

В поздравителното си слово
др. Йосиф Добрев изтъкна,
че три десетилетия след побе-
дния Девети септември може
смело да се каже, че се сбъд-
наха заветите на Георги Ди-
митров — „професията на
строителите да стане една от
най-почетените в нова Бълга-
рия“. Той проследи приемст-
веността в нея от древни вре-
мена до наши дни — от оне-
зи, които издигнаха Аспару-
ховия вал, за да бранят мла-
дата държава, до строите-
лите, изградили първата Атом-
но-електрическа централа на
Балканите — „Козлодуй“. Не
сравними са мащабите, но е
запазен строителният дух.
С богат многовековен опит,
въоръжен с модерна техника,
ръководен от Българската ко-
мунистическа партия, този мъ-
жествен отряд дава своя це-
нен принос за изграждането
на зряло социалистическо об-
щество.

Срещата завърши с поздрав-
ителен концерт, изпълнен от
артисти от ДМТ „Константин
Кисимов“.

ИЗПЪЛНЕН ПЕТИЛЕТЕН ПЛАН

Колективът на Цеха за изо-
лационни материали към Ком-
бината за строителни материа-
ли — Велико Търново изпъл-
ни насрещния си производст-
вен план за шестата петилет-
ка.

До края на годината в чест
на XI конгрес на БКП ще бъ-
де произведена допълнителна
продукция за повече от 554
хиляди лева.

Павел ДИМИТРОВ

началник на цеха

Йордан МАНОЛОВ

председател на цеховия проф-
комитет

ПОВЕЧЕ МАТЕРИАЛИ

Колективът на Комбината
за строителни материали —
Велико Търново изпълни пла-
на си за полугодieto 102.96
на сто. В чест на Деня на
строителя работниците израбо-
тиха за нуждите на страната
над насрещния план 368 000
керемиди и 208 274 кг вата
и въжета за изолации.

Тотка СИМЕОНОВА

Михаил МАНОЛОВ

Тревожен сигнал

Касетки срещу купони

Тази година реколтата от
корнишоните е необичайно
богата. Селскостопанските тру-
женици очакват значително
преизпълнение на плановете.
Но радостта им от богато
възнаграждение труд е огорче-
на още в първите дни на бер-
рибтата. Причината за това е
лошата реализация на продук-
цията. Ще илюстрираме това
само с два примера.

От събота следобед [5
юли] до понеделник вечер-
та [7 юли] в манипулационния
пункт на Карансен престояват
18 т краставици поради не-
навременното осигуряване на
пазар. В понеделник те са

отправени извън окръга, с
претенции от страна на тър-
говското предприятие по от-
ношение заготвянето и качес-
твото им. Претенции съвсем
неоснователни от страна на
клона на „Булгарплод“ —
Павликени!

Съвсем слабата организаторска
работа, липсата на оператив-
ност и бюрократичното отно-
шение на ръководството на
клона се обсъдиха и в Гор-
на Липница. Въпреки уточня-
ването с ръководителя на фи-
ламала, директорът на клона
Цветан Попов отказва да да-
де необходимите 200 касети,
защото шофьорът си забра

вил купоните. И връща кола-
та празна. А набраните кор-
нишони и кооператорите цял
ден чакат на блока.

Историята се повтаря в мал-
ко по-друг вариант и в кон-
сервативна фабрика „Мизия“ в
Полски Тръмбеш.

Правото на коментар на
тези случаи и на проблемите,
които повдигат те, ще пред-
ставим на директора на ОСП
„Булгарплод“ във Велико Тър-
ново Савко Савов в следва-
щите броеве. Ние искаме да
напомним само, че прибира-
нето на реколтата не търпи
отлагане.

Емилия ГУГОВА

Печалбари в сянката на закона

Кой как тълкува 61-то постановление ● Има ли място в на-
шето общество за „фермери“ ● Когато се обръща гръб на общест-
веното производство ● Не е луд, който изяжда зеленика

От публикуването на 61-то
постановление на Министерс-
кия съвет изминаха близо
две години. През този пери-
од личното стопанство потвър-
ди възможностите си на зна-
чителен резерв за производ-
ство на месо, мляко, яйца, зе-
ленчуци и плодове. Чувствен
телен напредък в тази насо-
ка се забелязва и в нашия
окръг. През 1974 година пла-
нът на ОКС за изкупуването
беше изпълнен почти по все-
чки показатели. Направен
е много за разширяване на про-
изводството в личните сто-
панства и през 1975 г. В из-
миналите досега седмици ръс-
ът в сравнение с миналата
година е очевиден. Няма съм-
нение, че ще бъде изпълнен
и годишният план.

В основата на положителни-
те резултати досега са хи-
лядите кооператори, работни-
ци и служители, които правил-
но разбраха същността на
61-то постановление и отде-
лят от свободното си време

за стоково производство в
своите дворове и градини.
Тази многохилядна армия да-
ва облика на резултатите от
приложението на правител-
ствения документ.

В сянката на 61-то постано-
вление се обособи обаче още
една категория хора. Област-
та, в която най-категорично
се изявяват те, е отглеждане-
то на свине за разплод и уго-
вяване. Тук не става дума за
онези 1,2 или 3 животни, кои-
то могат да се намерят във
всеки селски двор. Мащабите
на „фермерите“, както на-
ричат вече тези хора, са да
леч по-големи — 50,100, а в
някои случаи и повече прасе-
та. 61-то постановление не
посочва колко животни може
да отглежда един човек, зна-
чи няма нарушение — казват
в ОКС. Но в 61-то постанов-
ление категорично е формули-
рано, че става дума за лич-
но стопанство на кооперато-
ри, работници и служители,

които работят в обществения
сектор, а през свободното си
време отглеждат зеленчуци
и плодове, че става дума за
спомагателно, а не за ос-
новно занимание. За какво
лично стопанство могат да
се приемат фермите с десет
ки животни, щом техните сто-
пани не работят в общест-
вения сектор. И като правило
това съвсем не са обикнове-
ни кооператори и работници,
а хора които са имали твърде
интелектуални професии, сред
тях може да се срещнат
ветеринарни спе-
циалисти, финансови служи-
тели, дори химик. Не липсват
и „гости“. В Горски Сеноевец
с отглеждане на свине се за-
нимава дошлият временно от
София Димитър Тодоров със
спругата си, друго софийско
семейство в същото село от-
глежда свине за разплод. А
през пролетта в РПК-Стражи-
ца е било отказано сключаване

● На 3 стр.

С незаличимата диря в историята

По случай 50 години от смъртта на Никола Габровски

Раждачето на бъдещия човек на мисълта, словото и перото, на социалиста Габровски, започва много рано, а Русия, в пансиона на Тодор Минков в гр. Николаев, където той е пратен да се учи. Тук са захранени с идеи и на ука много от строителите на нова България, по-късно ученици, политици, просветители на народа, бъдещи социалисти. Защото тук момчетата живеят под мощното влияние на революционния процес, който отдавна тресе Руската империя. Духът на това просветно учреждение, което по начало е служило на едно възбуждане, на просвещението и прогреса на българчетата, създава благоприятна обстановка за развитието на Габровски. Тук той се среща с идеите на народничеството за благородната, освободителна роля на интелегенцията и ги прегръща с юношески жар и всеотдайност.

Завършил Александровската гимназия през 1884 г., Никола Габровски се връща в родния си град Велико Търново, за да заеме още същата есен да учи право и социални науки в Женева. Този град, както изобщо швейцарските градове, е по онова време среднище на революционна емиграция, главно на руската. Ако Русия го захранва с на родническите идеи и с жаждата за обновителна обществена дейност, в Женева той попада в самия кипнеж на революционните идеи на времето. И макар да остава главно под влиянието на руската революционна среда, Швейцария открива за него нови хоризонти.

Габровски е пратен тук да събира наука, да стане един от образованите люде на онова време. За това мечтае и той. Но за него Женева изиграва не по-малко и ролята на политическа школа, която именно става най-важната за по-нататъшния му живот.

Какви са неговите стремежи, мечти, планове от онова време! За тях той пише дребно. Писмата му свидетелствуват, че още тук се ражда и публицистът, който иска със знанията и перото си да служи на народа.

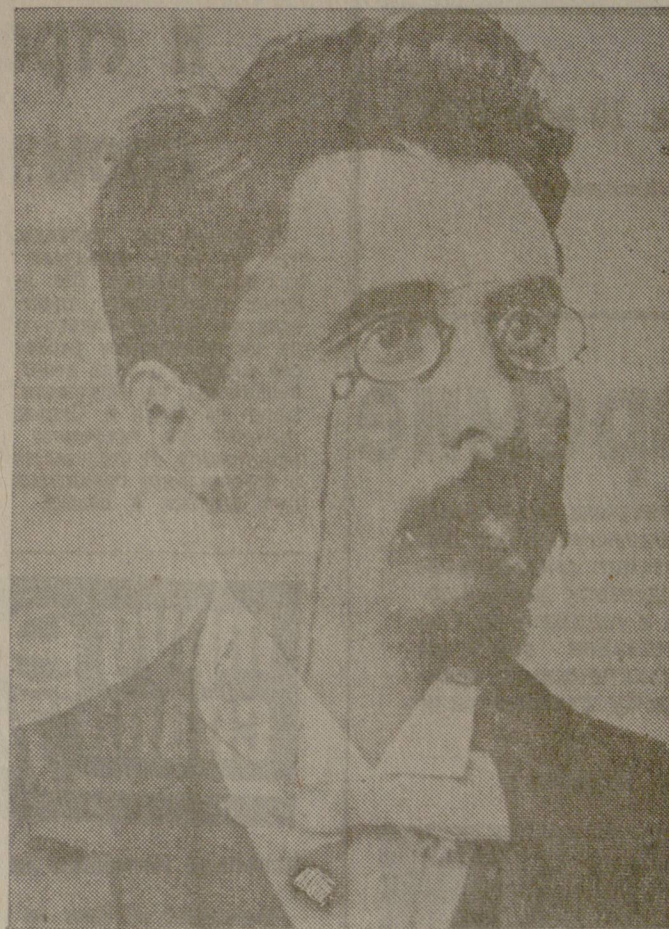
Публицистът Габровски вече се е родил, не само във външната си, но и в първите си литературни опити, за които сам споменава. Но в същност формирал се е не публицистът сам за себе си, а обществените борби за социална правда, народният просветител и трибун с неговия необикновен пропагандаторски и полемичен дар и перото е едно от средствата на това избрано от самия него призвание.

През този период силно влияние оказва върху Габровски Георги Плеханов, който е основал вече групата „Освобождение на труда“ и развива в Женева блестяща дейност като теоретик и пропагандатор на марксизма.

Впрочем върху Габровски в Женева влияят и много други фактори. Самата обстановка на свободна размия на идеи, разширява бързо кръгозора му за мащабите на съвременното му революционно движение, за политическите събития в света. Той често изобилната тук литература произведениата на Акселрод и Лавров, на Жул Гел и Пол Лафарг, на Бакунин, Херценовия „Колокол“. В писмо до близките си съобщава: „Чета всички французки, руски и български вестници“. Тези многостранни интереси се проявяват наред с усиления му университетски занимания. И когато в края на 1887 г. Никола Габровски, получил диплома на юрист, се връща на родната земя, той е не само един от най-образованите българи на онова време, човек с голяма култура и знания, но, както пише Георги Бакалов, „идва от странство със съзнанието за своята мисия: да проповядва напредък и напредък, новото учение“, както се казвае тогава социализмът.

Появил са се в България и първите гнезда на социалистическото движение, първите професионални организации на работническата класа. Социалистическото движение започва с печатна и устна пропаганда на идеите си. Две години преди Габровски, в 1885 г., се е върнал екстерниран от Русия Димитър Благоев и веднага е започнал заедно с Вела Жижкова издаването на сп. „Съвременник показател“. Появили са се и други пионери на социалистическия печат, като започнали да излизат през 1886 г. в Севлиево социалистически вестник „Росница“, издаван от Евтим Дабев.

Към тези разнородни струни на неизбистрената социалисти-

ческа мисъл и дейност се прибава и дейността на Никола Габровски.

Той има широки планове за създаване на мрежа от просветителски дружества, които да покрият цялата страна. Заедно с кръг от ентузиастични народолюбци — чиновници, студенти от университетите — пристъпва към неговото осъществяване. В София се основава на 1 януари 1889 г. дружество „Нов живот“, което на 1 май същата година открива вечерно и неделно училище за работници. В него освен елементарната грамотност работниците биват запознани с така наречения „социален въпрос“, с „абетс на социализма“, както го разбират Габровски и съратниците му тогава.

Идейното кредо на тази просветителска дейност Габровски излага в прощурата си „Нравствената задача на интелегенцията“, излязла през 1889 г. и носеща дата 2 май същата година.

Моралната сила, високата начетност, възбудеността, с което на Никола Габровски, неговата динамична и светла натура навсякъде го правят обединяваща и конфликтна личност. Той заявява открито и смело своите разбирания и си навлича преследвания. След връщането си в България отначало е съгласен с Софийския окръжен съд, за да стане по-късно учител в Софийската мъжка гимназия, където през учебната 1888—1889 г. преподава история. „Този предмет — пише Благоев в „Принос към историята на социализма в България“ — му даваше широк полет за пропагандата на своите възгледи между учениците от горните класове“, на които той по свидетелствуването на други негови другари, говори предимно за Френската революция, за борбите на народа против кралете, за Парижката комуна. „Ентузиазмът, с който Габровски говореше на учениците за „общото щастие“ и „обществената солидарност“ — казва Благоев, — за потисничеството и експлоатацията имаше грамаден успех.“

Както е известно, Никола Габровски застава до Благоев в онези исторически моменти, когато се поставя началото на организираното пролетарско социалистическо движение. Неговото място е първостепенно и като идеен водач, и като организатор и то му е запазено от историята навечно. Тя се разни така, че истинското място на Никола Габровски може да бъде измерено само чрез делото на Благоев. Победата на това дело запази смисъла на дейността на Габровски. Личният му път, който за единия бе започнал по-рано от далечното с Загоричене, а за другия — от Велико Търново, ги бе водил през много етапи на идеен растеж и формиране, за да ги постави на полагащото им се място.

Раждачето на движението на научния социализъм, на партията на работническата класа е свързано с малобройната тайна сбирка в лозето на Габровски във Велико Търново и с един връх — Бузлуджа, който откликва във всяко българско сърце.

В прокарване пътеките на социалистическата мисъл в дебрите на еснафска, зноста

нала България Никола Габровски има първостепенна роля. Едно от първите начинания в това отношение е сборникът „Ново време“, замислен от него, Димитър Благоев и други социалисти. Негов главен организатор е Габровски. Целта на сборника е била да се отговори на въпроса, има ли почва за социализма в България.

Името на Габровски е вече много популярно сред българските социалисти и сред техните противници. За обаяние то му сред младата интелегенция от онова време пише един друг колос на социалистическата мисъл и перо, Георги Бакалов, негов ученик и почитател. Когато през 1890 г. се запознал с него при минаването му през Стара Загора, той му направил „очарователно впечатление“. „С дългите си коси, които рвката му често преметаше назад, когато оживената му реч ги разсипаваше; с очи, светещи през стъклата на пенсиято; с израз, напомнящи руски преход — той приемаше за мен лича на ония руски революционери, които младежите ми фантазия окръжаваше с ореол. Първата му походка, крепкото ръкоствисане, бурно лещата се реч излъчваха революционна енергия и твърда увереност в правотата на „новите идеи“, които той проповядваше. Дето поминеше, младият Габровски оставаше светла диря на ентузиазма. И думата светла — светла личност — е май че най-подходящата за него, по онова време.“

След основането на партията Габровски е в центъра на нейната печатна дейност. Той е член на редакционния комитет. Между Бузлуджанския и втория, Пловдивския конгрес партията издана главно „Българска социалдемократическа библиотека“ и сп. „Ден“. Габровски води по-голямата част от кореспонденцията във връзка с тези издания, като постоянно подка на литературните сили на партията да пращат материали, книги, преводи, отговори на въпроси, превежда сам редица книги, които излизат като номера на библиотеката. („Какво искат социалдемократите“ от Жул Гел и Пол Лафарг, която представлява програмата на Френската социалистическа партия, с коментар на Георги Плеханов; четвъртия номер на библиотеката „Коллективизмът“ от Жул Гел, „Август Бебел“ от Пол Лафарг, крупния труд на Бебел „Жената и социализмът“ и др.). В партийното списание „Ден“ е отпечатана споменатата му статия за сп. „Промисленост“, както и други материали, като „Социален преглед“ и пр.

Но журналистическата му дейност е в пълния си размах и на най-високото си равнище, когато по решение на Пловдивския партийен конгрес започва да излиза първият вестник на БСДП „Работник“.

Междувременно в живота на партията настъпват нови промени — „Работник“ пренася седището си в София и Никола Габровски фактически престава да го ръководи. Той остава в родния си град, където започва да издава свой в. „Народен глас“ — седмичник за борба и агитация, както определя предпазването му самият той. Първият брой излиза на 12

юни 1894 г., т. е. един месец след падането на Стамболов. Излизат всяко 13 броя, по следният на 26 септември същата година.

Вестникът се списва в духа на становището за широка дейност сред дребнобуржоазните маси, към която все по-вече се насочва Габровски, на равнището на техните всекидневни конкретни интереси и нужди, без ясна програмна физиономия. Приемник на „Народен глас“ е в. „Освобождение“, издаван от Габровски от 26 юли 1895 до август 1898 г. Вестникът има същия характер.

В тази си журналистическа и съответствувашата я политическа дейност Никола Габровски слиза от високото принципно равнище на „Работник“ и това се отразява на силата на неговото печатно слово. Загубена е чистотата и остротата на това оръжие и гласът, интонацията на Габровски започва да се слива с тази на другите дребнобуржоазни политикани. Издребняват и темите, и аргументите, и словесният арсенал.

Отклонението на Габровски от спазването дотогава от него партийни принципи, от партийната тактика е свързано с „голямата промяна“ (Благоев) в партията изобщо, на стъпила след съединението ѝ със Съюза.

В изборите за Народно събрание на 10 септември 1894 г. той е избран за народен представител от Павликенския край. Вторият избран член на партията е Янко Сакъзов, но след касирането на избора му Габровски остава първия народен представител-социалист.

През 1914 г. Габровски сам сложи разграничителна черта между себе си и своите „широкосоциалистически“ съмишленици, като напусна партията и излезе с известията си изобличителна декларация срещу каторията им.

Към курса на въоръжено въстание, взет от партията след Деветоноевския преврат, Габровски се отнася положително. През септември 1923 г. въстанически действия във Великотърновско не се развиват. Енергията на съпротивата тук е доизпалена изчерпана и задъхана след Клифарското въстание.

Публицистичната дейност на партията след разгрома на Септемврийското въстание е парализирана. Ветеранът на социализма остава малко настрана от законоспираната вече организационна работа на партията във Велико Търново. Възрастта му, цялата му догаваша нагласа и дейност са причина за това, а не отеглянето му от борбата. Едно друго, по-младото поколение след въстанието я поема в ръцете си. Може би то ща да новите идеи“, които той проповядваше. Дето поминеше, младият Габровски оставаше светла диря на ентузиазма. И думата светла — светла личност — е май че най-подходящата за него, по онова време.“

По време на първите избори след Септемврийското въстание, проведени при терор и опасност за живота на всеки комунист, Габровски се появява по изборните места, за да повдига съста самият си присъствие смелостта на гражданите. Агентите на властта се нахвърлят върху него „с грозни закани, загатло не си стои в къщи“, свидетелствуват негови другари. „Явяване то му — пише Ст. Явяване в спомените си — ги хвърляше в полула, изпадаха в умопомрачение и аз като зрители на тази сцена останах с впечатлението, че до вечерта ще свършат с него.“

Първият, несполучлив опит е направен на 11 май 1925 г. недалече от дома му. Два месеца по-късно успяват да го застрелят от упор в собствения му двор.

Никола Габровски е един от онези, които са вплетени в историята, в живота, в душевността на българския народ, израснал и оформил се в борби за своето национално и социално освобождение.

Той е оставил незаличимата диря в историята на социалистическата и изобщо на демократичния печат като един от неговите създатели и ярки фигури. В тази история неговото име ще стои винаги до имената на най-големите творци.

Филип ГИНЕВ

ПО ПЪТЯ НА СОЦИАЛИЗМА

11 юли — Национален празник на Монголия

Със законна гордост и оптимизъм монголският народ чествува 11 юли — Деня на победата на народната революция, която откри нова страница в историята на монголската държава. Монголският народ под ръководството на Монголската народно-революционна партия измина славен път, ознаменуван с тържеството на социалистическите завоевания. Опитът на МНР демонстрира пред цял свят великата жизнена сила на марксизма-ленинизма в борбата за осъществяване историческия преход от феодализма към социализма.

Народната революция в Монголия бе извършена през 1921 година под непосредственото влияние на Великата октомврийска революция. Тя бе естествен резултат на многогодишната героична борба на монголския народ против чуждестранните поробители и вътрешната реакция, за свобода и независимост.

Бригадирско лято — 75

Богатството на един летен ден

Дали днес ще бъде между първите...

По многобройните извизки на пътя от Елена към Балка на този ден леките автомобили като че ли нямат край. Отново не са издържали рождественските сърца — шегата е, децата вече десетина дни са на бригада, а едва са завършили осми клас...

Снощи, на проверката комедията е съобщил пред строените възпитания на великотърновските учители „П. Р. Славейков“ и на елениските „Иван Момчилов“ имената на първенците за деня — Йорданка Велчева, Верка Пончева, Лилияна Колева, Диана Колева, Анаета Добрева.

Днес сутринта, в пет часа бригадирската тръба е прогонила най-сладките сънища, разпръснала е по доловете последния здрав на почта и малко след това само прясната дъря по росната трева на поляна, че в лагера е имало 150 души.

Между листата на малиновите храсти и местността

В своята следреволюционна история Монголия има два основни етапа на развитие — общедемократически и социалистически. Основното съдържание на първия етап бе укрепването на народно-демократическия строй и създаване необходимите условия за прехода към социализма, прескачайки капиталистически стадии на развитие. В страната наред с развитието на животновъдството се поставят основите на съвременната промишленост чрез разширяване на социалистическия сектор на народното стопанство.

От началото на 60-те години Монголия въпъи в нов етап — периода на планомерното развитие на производителните сили. „Централен икономически проблем през този период — се казва в Програмата на МНРП — е създаването на оптимален комплекс на материално-техническата база на социализма по пътя на по-

нататъшната индустриализация на страната и механизация на селското стопанство.“

В резултат на своя самоотвержен труд монголският народ успя да създаде национална промишленост. Днешният индустриален облик на страната определят такива отрасли като електроенергетиката, каменноуглената промишленост, рудодобива, строителната, дървопреработващата, кожарската, леката и хранителната промишленост. Само за няколко години производството на промишлена продукция се увеличи с 51,3 на сто. Животновъдството с господстващите в него феодални временното социалистическо механизирано селско стопанство с 272 кооперативни и 32 държавни селскостопански объединения. Днешна Монголия не само задоволява нуждите си, но и изнася значително количество зърнени храни.

Непрестанното подобряване на материалното благосъстояние и повишаването на културното равнище на народа е основна задача на партията и държавата. Значително укрепва материалната база на здравеопазването, непрекъснато се увеличава броят на медицинските работници.

Големите и многостранни успехи на монголския народ са неразривно свързани с братската и безкористна помощ на СССР и страните от социалистическия блок. Само през последното десетилетие с помощта и съдействието на СССР и другите социалистически страни в Монголия са построени 160 промишлени и други предприятия. В различните отрасли на народното стопанство работят голям брой специалисти и работници от СССР, СССР, Полша, Унгария и Румъния.

Съществен принос за икономическото развитие на Монголия има и нашата страна. Икономическото и научно-техническото сътрудничество между България и Монголия се развива в духа на подписания през юни 1967 година Договор за дружба и сътрудничество, както и на споразумението за икономическо и научно-техническо сътрудничество за периода 1971—1975 година. Отношенията между нашите две страни и нашите партии са братски, основаващи се на принципите на марксизма-ленинизма и пролетарския интернационализъм.

МНР се стреми да развива приятелски отношения с всички държави в света въз основа на принципите на мирното съвместно съществуване. Монголската народно-революционна партия е един от верните отряди на международното комунистическо движение.

Чествуването на 54-годишнината от победата на народната революция е забележително събитие в живота на Монголия. То е ярка демонстрация на единството на партията и народа. Монголският народ върви неотклонно по пътя, начертан от XVI конгрес на МНРП и заедно с другите социалистически страни се бори за тържеството на социализма и мира в целия свят.

Цанка СТОЙЧЕВА

На снимката: инж. Вранешки заедно със своите монголски колеги Батбаир и Ерчоолу обсъждат възможностите за автоматизация на хладилната система в месокомбината — гр. Чойбалсан.

ПЕЧАЛБАРИ В СЯНКТА НА ЗАКОНА

Птицевъдната ферма на Димитър Алексиев край с. Стрелец.

Снимка: Иван РУСКОВ

От 1 стр.

нето на договор с друг софийски жител, дипломиран биолог!

Просто необясним интерес към една работа, за която в ОКС казват, че е трудна и мръсна и от която според тях се печели само по 60-70 лв. от прасе. В такъв случай е вярно, че от едно прасе, по колкото гледат хилядите кооператори и работници, не може да се спечели много нещо. Но от петдесет или повече! Картината изведнъж става друга, още повече, че в годината може да се угодят две партии, не сумата не се облага с данък, че времето се признава за прослужено при пенсиониране.

В съществуването на големи ферми ОКС и РПК не виждат нищо лошо. А всъщност освен съзнанието на обикновените хора, за които са заразяващ пример за бързо печелене на пари, те ерозират и бъдещето на дъщерното поколение. Защото досега нито една от големите ферми не е останала без фураж, докато за онези, които отглеждат по едно прасе, това не може да се твърди.

За обикновения гражданин така и остава догадка как тези хора осигуряват фураж за своите 50 или повече прасета, а той не може да намери за едното, което е договорил. И интересно, кои ще може да убеди стопаните от Горски Сеновец например, догодина да сключват договори за животни, щом те виждат как на Ангел Ангелов РПК докарва цял камион ечемик, защото гледа много прасета, а те, договорилите само по едно, трябва да чакат неизвестно докога. Същото до известна степен се отнася и за изкупуването — по-лесно е да се осигури транспорт за една голяма ферма, а не да се търсят десетки стопани. Така наварно е по-лесно и за районните потребителни кооперации. А и по начало „фермерите“ са дефинирани, често поемат нивата за снабдяване с фураж, и за транспорт в собствените си ръце. На тях им се удават с поразителна лекота още много неща.

Например великотърновските граждани Иван Станчев, който отглежда недалеч от Велико Търново около 100 прасета, се е снабдил с бележка от ДВСК — В. Търново да събира остатъците от градските стоголове. Аргументът да се даде тази бележка на него е, че той има

автоклав за преработка на отпадъците. Този автоклав обаче, както е показала проверката на ГНС, поне до 3 юли не е работил. Разрешението обаче е издадено.

В Камен, понеже няма стоголове, Коско Петров присвоил 5 дка обработваема земя от стопанството.

Подобни примери могат да се приведат още и те говорят, че в бъдеще ще се случват все по-често, защото „фермерите“ в окръга вече не са един или двама. Повече от 10 във Велико Търново, още толкова в Горна Оряховица, по един или няколко в много села. В такъв случай естествено е да расте и делът им в изкупуването от ОКС продукция. И според ръководството на РПК-Страница, една пета от договорените сиви не в района са в такива крупни ферми.

В първите месеци след излизане на постановлението служителите на потребителни кооперации трябва да личат си пример да увличат останалите. Тези времена вече минаха, но сега някои служители показват по-голямо старание, отколкото е прието.

Закупчикът на РПК-Горна Оряховица в с. Стрелец Димитър Алексиев отглежда 1000 кокошки-носачки. Ала в изграден летен лагер това върши не той, а наетите двама работници, на които Димитър Алексиев заплаща по 100 лв. на месец. От РПК-Горна Оряховица успяват властите в селото, че това е само експеримент. Експеримент, но какъв! Предприемачеството у нас е забранено със закон. А ако трябва да се гледа истината в очите, закупчикът от Стрелец едва ли е единствен, който използва чужд труд при отглеждането на животните. Но навярно другите правят това по-лово от него и за тях е трудно да се докаже истината.

Макар и в по-ограничени мащаби, бятството от труда в обществения сектор и на счонане изключително към частно стопанство става и в зеленчукопроизводството. Типичен пример в това отношение е може би Джулюница. Там почти във всеки двор се отглеждат зеленчуци, но много от стопаните работят в ТКЗС или консервна фабрика, а произвежданото в личния двор договорят и продават на потребителната кооперация. Около 80 домакинства обаче, по данни на общинския народен съвет и

Макар и в по-ограничени мащаби, бятството от труда в обществения сектор и на счонане изключително към частно стопанство става и в зеленчукопроизводството. Типичен пример в това отношение е може би Джулюница. Там почти във всеки двор се отглеждат зеленчуци, но много от стопаните работят в ТКЗС или консервна фабрика, а произвежданото в личния двор договорят и продават на потребителната кооперация. Около 80 домакинства обаче, по данни на общинския народен съвет и

Илия АНГЕЛСКИ

Напрегнати дни

Напрежението при прибирането на есенните се чувствуват и в работата на складовата база на КЗХ „Трифон Саралиев“ — Полски Тръмбеш. Началникът на базата Валентин Бъчваров споделя:

— Тази година ще изкупим 22 000 т пшеница. Това ни да държавата да извърши добра предварителна подготовка и ремонт на складовата база. Помислихме и за създаването на рационална организация, при която за възможно най-кратко време да обслужваме многобройните си клиенти.

Изпълнителските кадри са добре обучени и с голям опит в пряката си работа. Превозните средства не се бавят и водачите им своевременно биват уведомявани къде се разтоварват. Тук всекидневен се обслужват средно по 220 превозни средства, а изкупуването на пшеницата достига 1100 тона. Ценна помощ в работата оказва началникът на лабораторията Димитър Григоров, който има повече от 27 години трудов стаж по специалността.

Измежду всички клонови предприятия на ПАК — Горна Оряховица най-добре е организирана работата в Стра

хилово. При план 2930 т пшеница стопаните от това село вече са предали 1600 т. Добре е организирана работата и в Страхилово и Масларево.

Илия АНГЕЛСКИ

В помощ на селските стопани

Използвайки всеки хубав ден, служителите от предприятия и учрежденията в Еле на се включват в прибирането на реколтата. Досега в мащабна са дадени близо 900 човекодни, в околността на царевината — 1933, в Косенето и прибирането на сено — повече от 200.

В помощ на селското стопанство бяха и учащите се. Учениците от началното и средното училище само за една седмица набраха 23 т ка

Кирчо ВАСИЛЕВ

партийния комитет, се занимават изключително с производството и продажбата на зеленчуци по пазарите във Варненски, Търговишки, Шуменски, Разградски и други окръзи, без да участват в обществено производството.

Тази пролет много от зеленчукопроизводителите в Джулюница затрупаха всички окръжни инстанции, включително и редакцията на вестника със жалби, че не им се осигуряват семена, препарати, по листилен. Сега нито един от тези, които се оплакват през пролетта, не предава домати, краставици и други зеленчуци на потребителната кооперация. Всеки ден могат да се видят край Джулюница камионите от касетки и чували със стока, които стопаните чакат полните автомобили за пазарите на споменатите градове. Най-изявени в това отношение са Иван Колев Баков, Петър Станчев Дошков, Марин Петров Стратов, Кольо Александров Попов, Бони Милчев.

В същото време стопанството в Джулюница е изпозувало тази пролет 3000 човекодни от града и 600 от селските жители в селото, за да смогне с отглеждането на културите. В консервната фабрика „Домат“ всеки ден до началото на юли са произвеждани по 40 т стерилизирани краставици по-малко, защото няма работна ръка. И докато стотина души се занимаваха с цветущите си градини в дворовете, корнишоните по-тежък аргумент за необходимостта да се ограничат тези, които обръщат гръб на обществения!

В Окръжния кооперативен съюз смятат, че единствената възможност да се ограничат частните зеленчукопроизводители е обогатяването им с данъци. И наистина ги облагат. Но докато във Върбича, село също с традиции в зеленчукопроизводството, има стопани, които плащат годишно по 700-800 лв. данък, то най-високо облаженият в Джулюница Кольо Ал. Попов е платил 286 лв.

Показателен е и един друг пример. Стопанникът Петър Станчев Дошков през 1974 г. е имал 1 дка домати, 2 лозя с тикленови оранжерии за ранни краставици, 200 кв. метра корнишони, 1 парник от 8 метра с шипка и още един такъв — с пипер. По оценката на финансовата служба в Джулюница годишният доход от тях е 1100 лв., върху която сума е обложен и с данък. По оценка на специалните от ОСП „Булгарплод“ — Велико Търново минималният годишен доход от тези зеленчуци е бил 3500 лева. Но за тези парадокси не може да бъде винен само общинският народен съвет, на когото на истинна е необходима повече сметка в такива случаи. Тук е нужна намесата и на по-компетентни органи от Окръжния народен съвет.

Примерите за използване на бързо постановление на Министерския съвет като средство за бързо забавяне могат да бъдат продължени. Но и без това е ясно, че е време да се намери най-вярното, истинското тълкуване на този правителствен документ, защото в никакъв случай не можем да се съгласим с ОКС, че фермите и градините на напусналите работата в обществения сектор могат да се приемат за лично стопанство. Вече назрива необходимостта да се помисли за ограничаване на тези рецедиви от миналото, които създават нездрава атмосфера около бързо постановление. Защото никак не е луд този, който изяде зеленика, при това когато му го дават с договор, че и с още редица обещания.

Николай ТОМОВ

На везните — постиженията и слабостите

Една проверка в НИПК — район Велико Търново • Обективните и субективните бариери • Необходима е по-осезателна помощ

През своето съществуване колективът на Националния институт за паметници на културата — район Велико Търново е направил немалко. До статъчно е да посочим консервационно-реставрационната и възстановителната дейност на археологическия резерват „Паревец“ на възрожденския архитектурно-етнографски комплекс „Самоводски пазар“, в Преображенския манастир, на отделни сгради в Лясковец, Елена, Арбанаси, във Велико Търново и другаде. Една част от обектите, които са експонирани, вече се използват за обществени нужди. По препоръка на специалистите значителна част от извършената консервация и реставрация на по-голямата част от обектите е на високо научно, художествено и техническо равнище.

Но на фона на безспорните постижения се открояват и пропуски, някои от които се предават като шафета от година на година. Главните причини за това положение са предимно от обективни и субективни характер. На едно от първите места би следвало да се изтъкне, че районът съществува едва от десетина години, в който има 3-4 специалисти с висше образование, около 40 със средно-техническо и близо една трета от работниците са с неграмотност. Обикновено планът за изпълняване по обем и стойност, но по-важното, което е — завършването на обектите — предвидените срокове — не всякога се изпълнява. И тук на първо място причините са предимно обективни — организираната не е снабдена с необходимата техника и транспортни средства, но от друга страна, главно поради причини от организационен характер и наличната техника не се използва пълноценно. На отделни обекти трудовата дисциплина не е на необходимото равнище. Като прибавим към изброените причини не достатъчно квалифицираната работна сила и по-ниското трудово възнаграждение, в сравнение с другите строител

ни организации, може да се обясни защо има пропуски в качеството на извършените работи и осъществяването на някои обекти. Не всякога се представят в договорните срокове проектносметните документи за обектите, на които ще се работи, което е причина впоследствие да минават като „преходни“ от година в година. Само два примера — за 1971 г. са договорени 24 обекта, а до края на годината не са обезпечени с документи 15, за 1974 г. от 40 обекта само 4-5 са имали напълно завършена документация.

Колективът на района, неговите специалисти и ръководители следва да водят енергична борба за завършване на обектите в определените срокове, а не да се ръководят от обстоятелството, че планът се смята за изпълнен тогава, когато са „усвоени“ средства, независимо дали обектът ще бъде завършен в някакъв срок. Това води до порочната практика отделни обекти да се осъществяват прекалено много, на други по-малко да се обръща внимание на качеството им, а трети редица години си остават „преходни“. Например ходолат пътека покрай южната стена на Царевец е осъществена около 12 пъти, срокът за експонирването на сградата „Св. Петър и Павел“ — Велико Търново е прекалено удължен. Въпреки че има обгорена част от стопаните, отговорност не е потърсена, железният рапорт по сълбището на сградата „Константин и Елена“ е бил актуален за 8000 лева, след намесата на инвеститора цената е намалена до 1762 лева.

Изброявайки някои от основните бариери, които са пречка за сръчното завършване на започнатите обекти, не бива да бъде пренебрегната и ролята на организацията на снабдяването, недостатъчната строителна техника и механизация. Но всички посочени проблеми не могат да бъдат решени само със силите на районното ръководство. На него трябва да му помагат

не само съответните институти и организации от окръга, но и в по-голяма степен да се чувствуват компетентната помощ на Националния институт за паметници на културата. На първо място, според нас, той трябва да съдействува да се създаде отделен район (организация-изпълнител) само за обектите, които подлежат на реставриране или консервиране на територията на окръга. Така ще се изпълняват по-добре и препоръките на Общонародния комитет за развитието на Велико Търново като историчес

ки, туристически и културен град.

Пред колектива на района издат нови, по-големи задачи и няма съмнение, че той ще се стреми да ги изпълни. Но смятаме, че без ликвидирането на тези слабости и без широката подкрепа на заинтересованите ведомства и институти трудно биха направили успешни крачки в близките години.

Илия ТАТЕВ

Михаил СТЕФАНОВ

Фуражен завод — Горна Оряховица

търси да назначи

НАЧАЛНИК ОТКК — висше зоотехническо образование
СТОКОВЕД — средно икономическо образование
НАЧАЛНИК СКЛАД — средно или основно образование
ОБЩИ РАБОТНИЦИ — мъже и жени

Заплати съгласно щатни таблици и тарифни мрежи.
За допълнителни справки се отнасяте на телефон 4-04-31.

3-3

Автосервиз „Диана“ — Ямбол

уведомява

своите клиенти, че разполага със свободни мощности и приема за всякакъв вид ремонт следните видове леки автомобили: „Волга“, „ВАЗ“, „Москвич“, „Варшава“, „Шкода“, „Запорожец“ и лекотоварните автомобили: „Варшава“ — пикап, „Ниса“, „ГАЗ-69“, „Жук“.

Автосервизът е упълномощен за гаранционно обслужване на горните видове автомобили, а така също и на товарните автомобили ГАЗ-53.

Автосервизът разполага с машини и съоръжения за шлайфане на колелови валове, за разтъргване на цилиндрови блокове и тяхното шлайфане, престъргване на основни лагери с голяма точност и др.

Отдел „Тапицери“ извършва тапицери на всички видове автомобили, с модни разцветки, направа на калфи от брезент.

Тенекеджийските и бояджийските услуги са на високо качествено ниво.

Разполага с машини и съоръжения за пълна диагностика на автомобилите.

Уважаеми клиенти, използвайте услугите на автосервиз „Диана“ — Ямбол, който ви гарантира високо качество.

3-3

Районна потребителна кооперация — Клифарово

търси да назначи

ДВАМА УПРАВИТЕЛИ — бюфетчици и четири сервитьори към ресторант „Балкан“ в гр. Клифарово. Желателно е управителите да бъдат семейства. Заплащане по щатна таблица № 36. Постъпване веднага.

Справка — служба „Личен състав“, телефон 9-46-11.

3-3

Геофизична група № 8 — Стражица

търси

ШОФЬОРИ от всички категории — 5
МАЙСТОРИ ВЗРИВНИЦИ — 2
АВТОМОНТЬОРИ — 2
РАБОТНИЦИ — мъже и жени — 8

Заплащане по щатните таблици за шофьорите командировъчни, за работниците 30 процента лоши битови. Осигуряване обществения и стол. Постъпване веднага.

3-2

ПРОДАВАМ „Трабант 600“ — Варна, ул. „Тихомир“ бариера 16, вх. 7 — Георги Кочев.

ПРОДАВАМ „Шкода 1000 MB“, Велико Търново, телефон 2-46-66 — след 18 часа. ПРОДАВАМ „Варшава 224“ Горна Оряховица, 19 февруари № 9 вх. „Б“ — Узунов, телефон 4-20-79.

ПРОДАВАМ „Москвич 408“ — запазен, Велико Търново, „В. Левски“ 39, телефон 2-55-82 — Захариев.

ПРОДАВАМ „Форд таунус 12-M“ — на 70 000 км, модел 1966 година, напълно запазен.

Справка — Габровец, ул. „Б. Друмев“ 18, телефон 47-49 — след 20 часа.

ПРОДАВАМ спешно запазен ЗАЗ-966 — 21 000 км. ул. „Д-р Христо Даскалов“ 18 — след 17 часа.

ЗАМЕНЯМ лека кола „Мерцедес 200“ бензинов за жилище във В. Търново, телефон 96-541 — Кръстьев.

Фабрика „Васил Левски“ — Велико Търново

търси да назначи

работници за баретното производство — мъже и жени и чистачка на работни помещения. Постъпване веднага. Справки при „Личен състав“ в предприятието.

3-3

Месокомбинат „Родоп“ — Велико Търново

търси да назначи

ЕЛЕКТРОТЕХНИЦИ — 3
ШЛОСЕРИ-МОНТЬОРИ — 3
РАБОТНИЦИ за обработка на черва — 2
РАБОТНИЦИ за обработка на кожи — 2
ЧИСТАЧКА за производствени помещения — 2
ОБЕЗБОТВАЧИ — 5
РАБОТНИЦИ за подготовка на обвивки, пълнене и връзване на колбаси — 5
РАБОТНИЦИ в топилята за мас — 4
ХЛАДИЛНИ РАБОТНИЦИ — 2
РАБОТНИК за варене на колбаси
Справка — „Личен състав“, телефон 2-22-73.

3-2

Добри резултати

Трудовите колективи от Сухиндол изпратиха с чест първата половина на предконгресната година. Най-добро изпълнение на производствената си програма за полугодие има колективът на ТПК „Москва“, който постигна 17 процента ръст на продукцията спрямо същия период на миналата година.

С преизпълнени шестмесечни планове рапортуват и колективите на Визава и Районната потребителна кооперация.

Неделчо ТИНЧЕВ

Петя ГЕОРГИЕВА

Гостува ни в „Септември“ — Стара Загора

ФИЗКУЛТУРА, СПОРТ, ТУРИЗЪМ

Волейбол

Веят се знамената на финалните състезания

Старинният Търновград по достойнство посрещна пратениците на 24 физкультурни дружества от цялата страна, извоюващи правото да се състезават във финалите на Прегледа на спортната младост по волейбол.

Близко 300 млади таланта — пионери, девойки от младша и старша възраст, се подредиха във вторник вечер за тържественото откриване на турнира. Със стегната стъпка те се отправиха към градския площад и положиха венец пред паметника „Майка България“. После на комплекса „Юнак“ с топли приветствени слова към тях се обърна председателят на секцията по волейбол при ОС на БСФС във Велико Търново Тодор Попов. Особено възбуждащо бе призивът-обещание от името на всички млади участници във финалния турнир, прочетен от великотърновската волейболистка Маргарита Тончева. В него се заявява, че за подрастращата смяна спортменската борба ще бъде неразривно свързана със стремеж за овладяването на спортното майсторство.

Под звуците на „Мила Родино“, изпълняван от военен духов оркестър, на площадна бавно се издига родният трибагренник. Веят се пестроцветни физкультурни знамена. Прегледът на волейболната младост на Родината е открит! От този ден, до края на седмицата, Велико Търново ще събира като във фокус приятелите на волейбола, ще им носи много радости и възбуждения.

На празнично съвместно и образцово подготвени три

площадки на комплекса „Юнак“ (Управление УССП при ОС на БСФС заслужава адмирации за това!) едновременно започнаха срещите от предварителните групи. Първите резултати: пионери — Марица Пд — Славия Сф 2:0, Дунав Рс — Черно море 2:0, Чавдар Етрополе — Левски-Спартак 2:0, Бенковски Пз — Етър 2:0, девойки младша възраст — Левски-Спартак — Марица Пд 3:2, Етър — Дунав Рс 1:3, Орлин Пирдоп — Ми нъор Пк 3:0, Локомотив Сф — Спартак Пд 0:3, девойки старша възраст — Левски-Спартак — Дунав Рс 0:3, Спартак Пд — Етър 3:0.

Съгласно програмата днес ще се играят последните срещи от предварителните групи. При пионерките двойките са: Черно море — Марица Пд, Чавдар Етроп. — Бенковски, Пз, Левски-Спартак — Етър, Дунав Рс — Славия; девойки младша възраст: Орлин Пирдоп — Спартак Пд, Дунав Рс — Левски-Спартак, Етър ВТ — Марица Пд, Миньор Пк — Локомотив Сф; девойки старша възраст: Дунав Рс — Локомотив Сф, ЦСКА Септ. знаме — Етър, Чавдар Етроп. — Спартак Пд, Левски-Спартак — Марица Пд.

Утре и в събота ще се състоят срещите във финалните групи, в които ще бъдат излъчени новите шампиони и останалите носители на медала.

На снимката: момент от мача „Марица“ Пд — „Славия“ (пионери) — 2:0.

Александър ТОШЕВ

Снимка: Генко ГАНЧЕВ

Отново за тебе

Замръквам с тревоги,
осъждам с мечти...
Все още са строги
моите черти.

Аз лъхам на жетви,
на вар и на чам.
Но ти си ми клетва,
ти си ми храм!

Ти — мълния гневна,
роза разкошна —
Българийо дневна
и денонощна!

Ти си в сърцето ми
песен и рана!
Вдигай в небето
бетон и стомана!

Разгърдена, смугла,
ори и вършей!
Но вечно
ей тука,
в сърцето,
живей!

Стойчо СТОЙЧЕВ

Пейзаж

Запалени от залога дървета
зад селото горят...
Как странно само свети
забравения черен път,

по който се завръщам тази вечер
да чуя скъпи гласове...
И забелязали ме отдалече
подтичат стари ветрове

като овчарски кучета и лаят,
преграждат моя път...
Ала познали ме накрая,
до къщи из краката ми скимтят.

Там братята ми, едри и сърдечни,
простираят за здрависване ръце...
Запалено от залога далече
угасва и последното дръвче.

Жеко ХРИСТОВ

Сцена от „Смъртта на един артист“ от Хория Ловинеску с участието на з. а. Ангел Ламбев (Маноло Круду) и з. а. Дора Маркова (Клудия Роксан)

Снимка: Нино ЛУКАНОВ

Земя априлска

Щастлива българска земя, заплотява
в дълбоките гори на твоите балкани.
Априлският вятър свири със листо зелено
и розовите храсти в утринта събужда.
Бистреят извори, криле на птици светят
под весел слънчев лъч. И се разтваря
далечен хоризонт — като усмивка детска.
И в този въздух — толкова прозрачно-крехък —
посятият наесен семена стебла надигат,
повтаряйки безсмъртието на живота. Грейт
като жарави нестинарски доменните пещи
и в жилести ръце желязото се укротява,
за да помага на човека в неговия устрем
към звездните предели. Мисъл и стомана,
стих и електронен калкулатор,
роза и полупроводник
се раждат под дланта на синовете
на бившите ратни, чилингери и кърпачи на обща.
В това се крие силата ти истинска, която
ти позволява да посрещаш със усмивка
усмивката и удара — със удар!
И да цъфтиш в хиподолетията млада,
издигнала балканите хайдушки
в големите си небеса заплотени.
И като мак в душите ни да разцъфтяваш
и като птица-утреница да ни извисяваш,
и като чакана звезда да ни показваш пътя,
щастлива българска земя, земя априлска.

Янко ДИМОВ

Пролетно

И тук дъждът е дъжд. Или с дъга
или без нея. Светъл, разноцветен,
приятел на децата, без тѳга
в очите влажни — пролетен и летен.
Дъждът е дъжд: два облака са слети
и раждат светлина от звуковете.

Седя до себе си от векове.
Днес пролетните капки ще звънят
и някой непознат ще-позове,
ще ме опари неговия пламък,
в душата ми ще се строши ледът
като стъкло, ударено от камък.

Христо КАЦАРОВ

ГРОЗД

Опийненото дърво заспива.
Лозев лист ми е локрил очите,
ослепил ме е като любов,
като среднощно тържество.
И в тъмното, като на сън,
аз търся гроздето...
Росата пада
и най-чистата слъза
минава между пръстите ми.
В сухата земя попиива.
От високото пѳдарят като кос

Свиждане

Дни еднакви, анемично бледи,
безпространствени и безсезонни.
Само в къси, чакани победи
гледам те като икона.

И са страни старите букаци,
вечно тържествуваща — гората.
Глух въпрос в очите ти е кацнал.
Добър ден. Благодаря ти.

Ти дойде. И не разказвай нищо.
Помълчи с доверително нѳмо.

Узряват плодовете по дърветата,
тъмней дълбоко синьото небе.
А дявол знай защо ли ми се иска
онази зимна вечер да е.

Да полетят обратно бързо дните
и снеговите свии да ваят.
Под хладния им покрив ние скрити,
да тръгнем в неутпикания път.

Милчо СТЕФАНОВ

Узряват плодовете по дърветата,
цѳтят огромни жълти слънчогледи.
А някъде зад слънцето в небето
снегът се спотаява и ме гледа.

Жени КОЗАРОВА

Станаха традиция хубавите взаимоотношения между Великотърновски и Старозагорски окръг във всички области — в икономиката, просветата и културата. Укрепнаха дружеските връзки и между редакциите на двата окръжни вестника — „Борба“ и „Септември“.

Неотдавна в страницата за изкуство и култура на в. „Септември“ — Стара Загора гостуваха със свои произведения творци от Великотърновски окръг. Днес наши гости са старозагорски творци в областта на литературата, музикалното и театралното изкуство.

Половин век Старозагорска народна опера

На 1 юли т. г. с премие ра на операта „Гергана“ от маестро Георги Атанасов Старозагорската народна опера чества своя 50-годишен юбилей. На същата дата и със същата творба преди 50 години се състояло първото оперно представление в Стара Загора.

В онзи период на най-черна фашистка диктатура (през 1925 година) група старозагорски музикални дейци основават опера като един прогресивен акт, като демонстрация на стремеж за музикално творчество и възпитание — без средства, без подкрепа от властта.

Изяснението на оперния представения в Стара Загора не е случаен факт. Още през втората половина на 19 век старозагорци се радват на свои църковни хорове, които са изпълнявали и светска музика.

През 1897 година бива основано музикалното дружество „Кавал“, чийто хор в първия си концерт през 1898 година изпълнява хор из опера „Продадена невеста“ от Сметана под диригентството на Димитър Хаджигеоргиев. По-късно се сформират и други музикални състави, ръководени от Иван Скордев, Златан Станчев, Тодор Пъндев и други.

С ентузиазъм в обща към оперното изкуство е подготвено на първата „Гергана“ в Старозагорската опера преди 50 години от Златан Станчев, Атанас Ковачев, Мара Шолова, Георги Баталов, Васил Костакев, Димитър Сарафов, Йосиф Стойков, Наталия Зафирова, Нено Ненов.

На 1. IV. 1946 година народната власт одържавява операта и тя става самостоятелен музикален институт. През периода

да до одържавяването ѝ се поставят нови заглавия, предимно от класиката: „Труба дур“ и „Севилският бръснар“ — 1927 година, „Травиата“ — 1928 година, 1945 година, 1946 година, „Риголето“ — 1934 година, „Тоска“ — 1937, 1945 година, „Мадам Бътерфлай“ — 1942, 1945 година, „Билиана“ — 1945 година, „Фауст“ — 1944 година, „Русалка“ — 1946 година и др.

Дълго е списъкът на творците-изпълнители: диригенти като Златан Станчев, Атанас Ковачев, Александър Георгиев, Петър Спирidonov, Христо Мънников, Борис Фетваджиев, Димитър Христов, Ромео Райчев, Паско Йосифов, в две представления гостува маестро Атанасов; режисьори като Мара Шолова, Христо Попов, Никола Венков, Драган Кърджиев, Стефан Макелонски и други; художници като Костакиев, Аръшев, д-р Бучински, Петър Русков и други; артисти-солисти като Димитър Христов, Соня Зидарова, Тоско Илиев, Иван Петров, Антония Денева, Тихомир Тихов, Тинка Тихова, Стойко Диков, Софка Дикова и много други, които дават своята дан за изграждането на института.

Периодът след 1946 година може да се раздели на два етапа: до 1971 година и след това, когато операта влиза в новата сграда — един дворец на изкуството. И в двата периода институтът постига значителни успехи, особено големи през последните години, когато се обогатява с нова техника и състав, попълва се с нови творчески сили. Непрекъснато подпомаган и напътстван от държавното и партийното ръководство и в града нашият колектив се стреми и достига в класически и съвременни заглавия достойни постижения, които са чест за националната музикална култура и незабравими празници в историята на Старозагорската опера. Голям дял за това имат всички художествени ръководители и изпълнители в института — наши съвременници, чийто дейност, принос и успех музикалните истории театра са анализират, оценяват и класират.

В репертоара на старозагорските оперни сезони през петдесетилетното, освен споменатите вече заглавия, стоят и творби като „Кармен“, „Аида“, „Евгений Онегин“, „Бохеми“, „Оберон“, „Набуко“, „Вълшебната флейта“, „Продадена невеста“, „Селска чест“, „Фрадияволо“, „Царска годишница“, „Повест за истинския човек“, „Княз Игор“, „Палачи“, „Юланта“, „Дон Карлос“, „Симоне Боканegra“ и други; балетните заглавия „Куклената фея“, „Копелия“, „Съперници“, „Лешин котрошачката“, „По пътя на гърма“, „Нестинарка“, „Бахчисарайски фонтан“ и др. Гордост за операта са българските заглавия „Гергана“, „Цветя“, „Имало едно време“, „Луд гиния“, „Албена“, „Момчил“, „Добрият човек от Се чуан“, „Майстори“, „Службогонци“. За първи път в България на старозагорска сцена се поставят оперите „Манон Леско“, „Стършел“, „Храбрият войник Швейк“, „Индже войвода“, „Юла“, „Добрият човек от Се чуан“, балетите „Нова одисея“, „Кърджали“, „Орфей и Родопи“, „Сътво рението на света“.

Днес, половин век след първото оперно представление в града, Старозагорската народна опера продължава делото на основателите и вестраните. По-младите и най-младите творци пазят това дело, развиват го и защитават 50-годишния престиж на най-стария български извънстоличен оперен театър.

ТЕЛЕВИЗИЯ

ЧЕТВЪРТЪК — 10 ЮЛИ

10.00 — По света и у нас; 10.25 — За учителите преподаващи в трети клас; 11.40 — „Албена“ — песенен концерт; 11.50 — „Атлас“ — Под сянката на Испания; 12.30 — Информационен дневник; 17.30 — Новини; 17.40 — Делна плънчев перспектива; 17.50 — Практика и медицина; 18.00 — „Приятели и врагове“; 18.00 — „Лето 75“ (програм на френски език); Среща с историята на България и освободителните борби на българския народ и в 18.40 — Новини; „Как възлът Вова ходил на Марс“ — детски филм; 19.15 — Класова на петлетката; „Специалисти без приваждане“; 19.30 — Концерт на родна музика; 19.50 — Лека нощ, деца; 20.00 — По света и у нас; 22.25 — Семейство Тибю — френски сериен филм (11 епизод); 21.55 — Вчера, днес, утре; 22.05 — Гледайте в камерата „Космостъп“; 22.20 — Рекламни; 22.30 — „Лето 75“ (програм на немски език); Новини и в 22.50 — Оперка за българското Черноморие и политически коментар; 23.30 — Новини.

ПЕТЪК — 11 ЮЛИ

10.00 — По света и у нас; 10.25 — „Как възлът Вова ходил на Марс“ — детски филм; 10.40 — Картини от пет века; „Нилер лаваски барок“; 10.55 — „Париж 1900“ — документален филм; 12.10 — Практична медицина; „Приятели и врагове“; 12.30 — Информационен дневник; 17.30 — Новини; 17.40 — Свободна следобедна — публицистично предаване; 18.00 — „Лето 75“ — детска програма и в 18.40 — Новини на немски език; 19.00 — Концерт на възпитаниците на музикалното училище в Улан Батор; 19.25 — Слово на временноуправляващия посолството на Монголска народна република у нас Доржийн Самдан по случай на национален празник на страната; 19.35 — „От Халдай до пустиня“ — документален филм; 19.50 — „Маймуната от остров Саругасима“ — детски мултипликационен филм; 20.00 — „Време“ — информационна емисия на Централната съветска телевизия; 20.30 — „Първо лято“ — съветски игрален филм; 21.40 — Център за управление на космическите полети — документален филм; 21.55 — Концерт на народната артистка на СССР Людмила Зинка; 22.15 — Новини; 22.30 — „Лето 75“ — Новини на английски език и в 22.50 — Фолклорна програма; 23.30 — Новини.

ОТЛИЧЕН НА МЛАДИТЕ ГИМНАСТИЦИ

С радостни резултати се завърна от републиканското първенство в София младите великотърновски гимнастички. В изключително трудното състезание, в което мериха сили 12 отбора от цялата страна, преминали през ситното на зорналите битки, пионерите от Велико Търново — възпитаници на спортно училище „Г. С. Раковски“, заеха почетното трето място.

Те оставиха след себе си таква известни центрове по гимнастика като „Дунав“ (Русе), „Д. Канев“ (Хасково), ЦСКА „Септ. знаме“ и други, а пред тях се наредиха само „Черно море“ (Варна) и „Тракия“ (Пловдив).

Голям дял за отличното представяне на отбора се пада на състезателите Андрей Михайлов — републикански шампион на халки и бронзов медалист на кон с гривни, Борислав Хутов — с бронзов медал на земя гимнастика и кон с гривни. Те се наредиха на 6-та — 7-ма позиция в мюгобоя. Добре се представи и Трифон Черкезов, който зае четвърто място на успоредка и осмо — в многобоя.

Постигнатият успех е плод преди всичко на пълната мобилизация и добрата психическа нагласа на целия отбор, ръководен от преподавателя Бейхан Чактров. Може наистина само да се съжалева, че допуснатите грешки от някои състезатели при изпълнението на „халки и висилка лишиха отбора от второто място.

Според очакванията се представиха пионерките.

Класирането им на седмо място е показателно за чувствително подобрена им игра. Много добре се представиха талантливата Веска Тодорова, която извоюва сребърен медал на успоредка.

Изводът е, че в старинния град расте надеждна смяна.

Веселин ВАСИЛЕВ

ПРОДАВАМ „Жигули-комби“ — справка — Полски Тръмбеш, Великотърновски, площад „Славейков“ 6 — Кирил Иванов — вечер.

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: Велико Търново, ул. „Васил Левски“ 9. Телефон: главен редактор — 2-04-58 зам. главен редактор — 2-05-26, секретариат — „Хумор и сатира“ — 2-17-12, отдели: „Партиен живот“ — 2-40-22 „Пропаганда“ — 2-41-50, „Икономически“ — 2-05-27 „Селскостопански“ — 2-38-31 „Технически прогрес“ — 2-17-79, „Култура и изкуство“ — 2-03-03, счетоводство — 2-40-14, канцелария — 2-04-59, коректори и дежурен редактор — 2-26-79. Телекс 066570, сметка в ДСК — 8 Търново 183 5570

ИНДЕКС 21 301